

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

החידוש דדורנו - הדור התשיעי לגבי
כל הדורות שלפני זה, עד לדור שלפניו

ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' בא, ז' שבט
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תמוח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת
הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד
ב"ר יהודא לייב ע"ה
שגלוב
נאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות
ביום ד' תשרי ה'תרח"צ
ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ
ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות
זוגתו הרבנית מארייאשא שתליט"א
לאריכות ימים ושנים טובות
ומתוך בריאות הנכונה

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

כתי"ק - פרסום ראשון

ב"ה

3 שנת ה"גן" ל"באתי לגני"

החגיגות המיוחדות של דור השביעי / קטע ממאמר ד"ה באתי לגני גו' ה'תשי"א

5 דבר מלכות

הזמן הכי נעלה לגאולה האמיתית והשלימה! / משיחות ג' שבט וש"פ בא ה'תשנ"ב

8 זמן הגאולה

משה אומר "אט אט קומט משיח" וישנם הרודפים אחר הגוי! / פרשת השבוע באור הגאולה

12 ניצוצות של משיח

"למטה מעשרה טפחים" / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

13 "בזכות נשים צדקניות"

תופים ומחולות על בוא הגאולה / תפקידן של הנשים בהבאת הגאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

"דבר אחד לדור" - מדוע? / צילומים מהגהות הרבי על שיחת ש"פ בא ו' שבט ה'תשמ"ו

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 267-1757 (347)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

בס"ד.

התוכן משיחתי ש"פ בא (ע"ד הוראות בקשר עם י' שבט ה'תש"ס אלא"ו) שנדפס ביזם ראשון. אזל מן השוק (הרדיוס כמה אלפים מופנים, והפיצו אותם בריבוי מקומות בעולם, נוסף לזה שפרסמו אותו ע"י מכוונת מאקסימיליא רע"י טלפון). ולכן מדויקים את זה עוה"מ לפני שבת ק". כמובן עם החוסרות בכתי"ק של ב"ק אדמו"ר שליט"א על הנפלים.

האם אפשר לתקן להוסיף והמקונים והשמות המציינים בדפים המצוי"ב?

א) בסוף הפרק 2, שה"ממצי הסרון הורו אמר הקב"ה ש"דבר אחד לדור ואין שני דברים לדור" - אולי כדאי להוסיף ביאור בזה. כי בפשטות לומדים (לכאורה) שדבר אחד לדור הוא מצד מעלתו העצמי - שאין על גביו אלא ח' אלקים, והנשיא הוא רק "אייצער". ומצד זה ולא מצד הסרת הדור! אמ"ם להיות שני דברים לדור.

ואולי הביאור בזה קשור עם זה שאין שמשיה יחי' נשיא היחיד לע"ל. הרי אז יקומו ויהיו

כל הנשיאים שבכל הדורות, שמה להלן עמדו וחסדו אף כאן (נאמר ב' ע"ע) (עומדים ומשמשים) (כ"ה בסוף הפרק 34 - האם אפשר להוסיף (זהו ע"מ המלחמה בהתחשקות רש"ק בא): ומה שבכל דור דור נשיא (ק) אמתשטורח דמשה (ולא בחי' משה עצמו) - יש לומר שזהו ע"ד מה שפני יהושע

כפני לבנה ופני משה כפני חמה (כ"ב עה.א. ספרי ורש"י פינתם כו.כ) - שזהו (לא הסרון ביהושע עצמו, כי יהושע (וכל נשיא בדורו) הוא בפנימיות) משה פשוט נראה ונ"א טה.ג). כ"א (ק) כפני הסרון הדור! (שאינם יכולים לקבל רוב טובה - ע"ד מ"ש לעיל הפרק 2 בנוגע ל"אין שני דברים לדור"). האינם יכולים לקבל באופן ישר מפני חמה, משה (ע"מ שאי אפשר להביט בפני חמה מפני חקף אורנה) כ"א ע"י הארתה בפני לבנה (יהושע). וע"ו נעשה בלי סוכשל לקבל (בפנימיות) גם פני חמה מצ"ע. ועד להשלימות דבור החמה לע"ל ש"יהי' שבעולם כאור שבעת הימים" (ישעי' ל.כו).

ולחציר שלע"ל ב"כ יתגלה זה שיהושע הוא כמשה - "וחי' אור הלבנה (יהושע) כאור החמה (משה)" (ישעי' שם). כהפירוש בזה (ראה ספר הערכים חב"ד ערך אור הלבנה ע' שיה ואילר. ש"ג) שאור הלבנה יחי' כאור החמה ולעצמי.

א) ראה ספרי עין יעקב ב"ב שם (עין יעקב. ענין יוסף בשם יערה דבש). ולחציר מטוהרין י.א. (הובא בעין יעקב שם): יש כמזן אחד שראוי שחשרה עליו שכונה כמשה רבינו אלא שאין דורו ונאי לכו. ועוד מאח"ל כ"ב.

2) [הקיף את המילים "עומדים ומשמשים" וסימן:]!?

3) דרכם פס"ד ובפשטות - בענינים הכי מס[ו]בכים ומבלי כל מרוז"ל כו' לראי'.

4) מרוז"ל מפורש בנדו"ז (דהנה[גה])? שלעת"ל יהי' דוד בר קיסר ומשיח קיסר.

5) כ"ק אד"ש מה"מ הקיף תיבת "דק", הדגיש תיבת "אתפשטותא", הקיף את התיבות

"ולא בחי' משה בעצמו" וכתב: המקור?

אולי ע"י רש"י
מאמר ג' -
ש"פ
1.2.23
2.23
3.23
4.23
5.23
6.23
7.23
8.23
9.23
10.23
11.23
12.23
13.23
14.23
15.23
16.23
17.23
18.23
19.23
20.23
21.23
22.23
23.23
24.23
25.23
26.23
27.23
28.23
29.23
30.23
31.23
32.23
33.23
34.23
35.23
36.23
37.23
38.23
39.23
40.23
41.23
42.23
43.23
44.23
45.23
46.23
47.23
48.23
49.23
50.23

החביבות המיוחדת של דור השביעי

"דבר אחד לדור" - מדוע?

בקשר עם קביעות ש"ק זו בימי החודש - ח' שבט, הבאנו ב' צילומים נדירים ומיוחדים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על הערה מס' 2 בשיחות ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ו - בענין המאורע שאירע ביום זה ("מתו הזקנים שהיו בימי יהושע") ושייכותו לבעל ההילולא דיו"ד שבט, ו(בעמוד הבא) ממענה כ"ק אד"ש מה"מ לשאלת המניחים על המדובר בהערה זו (השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ו ע' 328 ואילך, ונראה כי המענה לא שולב שם)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

לקראת יו"ד שבט, "העשירי יהי' קודש", ובהכנסנו לשנת ה"גן" * מעת אמירת המאמר ד"ה באתי לגני גו' ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתוועדות יו"ד שבט ה'תשי"א, הננו מביאים בפתח הקונטרס ב' אותיות מסיום המאמר (כפי שהוגה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ ונדפס בסה"מ באתי לגני ח"א ע' כט)

בשולי-הגליון הבאנו הערות מהמו"ל ובהם תרגום חפשי של המילים המופיעות בתוך המאמר באידיש. כדי לחלק בינם להערות כ"ק אד"ש מה"מ סומנו הערות המו"ל במספרים ובכתב קטן ושונה והערות כ"ק אד"ש מה"מ סומנו באותיות

. וזה תובעים מאתנו דור השביעי לכ"ק אדמו"ר הזקן, וכל השביעין חביבין, אז הגם אז מ'האָט דאָס ניט פאַרדינט און ניט אויסגעהאַרעוועט, מ"מ כל השביעין חביבין והעבודה דדור השביעי הוא להמשיך השכינה למטה ממש. להפוך השטות דנה"ב, אשר ידע אינש בנפשי' אז ער האָט דאָס, און דעם קאָך פון נה"ב וואָס ער האָט דאָס און אפשר אַמאָל נאָך נידעריקער², לעשות מזה ולהפוך את זה לשטות דקדושה.

ח) וזוהו ענין צדיקא דאתפטר, דאף שכבר היו כמה העלמות והסתרים ובכדי שיהי' אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין, הי' ג"כ ענין סילוקן של צדיקים, שזה קשה לא רק כחורבן כ"א יותר מהחורבן. ותכלית הכוונה בזה הוא שעי"ז יהי' אסתלק יקרא דקוב"ה. וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידע אז מ'געפינט זיך אינ' דור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון הי' שלא חיפש לעצמו כלום ואפילו לא מס"ג, כי ידע שכל ענינו הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי" אל עולם. ודוגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא - געקומען אין אַזעלכע ערטער וואָס מ'האָט דאָרטן ניט געוואוסט פון ג-טליכקייט, ניט געוואוסט פון אידישקייט און

ולהעיר גם מהשייכות לכביעות זום זה בימי החודש - ח' שבט, שבו מתו הזקנים שהיו בימי יהושע (מגילת תענית (פרק י"ז הצומות) - הבא נמא' ארץ סתק'ס סק"ז). ויל שזקנים אלו היו בדרגת יהושע (אתחפשטותא דמשה (תקרוי תסיט - ק"ב רע"א. ק"ד. רע"א. ועוד) שכדור ההא) - ע"ד בעל ההילולא (נישא אתחפשטותא דמשה שכדורנו) - כמובן מקס"ד של משה באמרו ליהושע (סנהדרין ת. א. פרשי ילך לא, זו) אתה והזקנים שכדור עמהם, ורק פסני חסרון הדור (שאינם יכולים לקבל רוב טובה) אמר הקב"ה ש.דבר אחד לדור ואין שני דברים לדור.

צילום א':

(* ודוחק גדול לומר שכולם מתו ביום א' בח' שבט (שהרי זה נס הכי גדול), אלא שח' שבט הוא סיום התקופה שבה מתו הזקנים בימי יהושע.

ונדמה כאלו ביום זה מתו כולם, וע"ד מרז"ל בנוגע [מיתת משה אהרן ומרים - תענית ט, א. ועוד].

3) (* וזוהו ענין צדיקא דאתפטר, דאף שכבר היו כמה העלמות והסתרים ובכדי שיהי' אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין, הי' ג"כ ענין סילוקן של צדיקים, שזה קשה לא רק כחורבן כ"א יותר מהחורבן. ותכלית הכוונה בזה הוא שעי"ז יהי' אסתלק יקרא דקוב"ה. וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידע אז מ'געפינט זיך אינ' דור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון הי' שלא חיפש לעצמו כלום ואפילו לא מס"ג, כי ידע שכל ענינו הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי" אל עולם. ודוגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא - געקומען אין אַזעלכע ערטער וואָס מ'האָט דאָרטן ניט געוואוסט פון ג-טליכקייט, ניט געוואוסט פון אידישקייט און

צילום ב' (בע' הבא):

על הביאור שביקשו המניחים להוסיף להע' 2, מחק כ"ק אד"ש מה"מ בתחילת הקטע את תיבת "שרק" ושינה ל"שמפני", אח"כ הדגיש התיבות "חסרון הדור" ו"מעלתו העצמי".

בהמשך ענה להם כ"ק אד"ש מה"מ על שאלתם:

[1] [הקיף את התיבות "בפשטות לומדים" וכתב: ומרע] - רועה האמתי - טעה בדבר הפשוט כ"כ!?

1) = הגם שלא הרויחו זאת מיגיעה רוב עמל. הלחט והרתיחה של הנה"ב ולפעמים אף יותר גרוע.
2) = ידע אינש בנפשי' שיש לו השטות דנה"ב, ויש לו את
3) = שנמצאים אנו בדור השביעי.

(* להעיר משיחת ש"פ בא (ו' שבט), וש"פ בשלח (י"ג שבט) ה'תשנ"ב (מוגה): "ולחוסף, ששנת הנ"ב (תשנ"ב) קשורה במיוחד עם "גן" (נ"ב עם הכולל בגימטריא ג"ן) - "באתי לגני", שהשלימות בזה היא בגאולה האמיתית והשלימה שאז יהי' הגילוי דעיקר שכינה (דירה לו ית') בתחתונים" (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 307). המו"ל.

תופים ומחולות על בוא הגאולה

יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר (כולל גם הימים הסמוכים לפניו ולאחריו) שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסמיכות אליו גם יום ההילולא של אמו, הוא ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה של נשי ישראל, שהנהגתן תהי' ברוחן של הרבניות הצדקניות (נשותיהם של הנשיאים) בעלות היאצ"ט, שעיי"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדקניות, "מה' זרען בחיים אף הן בחיים"², ועוד ועיקר, שכיון שבזכותן של נשים צדקניות שבדרנו באה הגאולה האמיתית והשלימה, אזי "הן בחיים" (גם בעיקר) **כפשוטו ממש**, ובפרט שצדיקים וצדקניות קמים לתחי' ³ ("הקיצו ורננו⁴ שוכני עפר")⁵ מיד⁵.

[.] והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין השירה – כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה:

כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגעי הגלות האחרונים) בהשירה⁶ ובתופים ובמחולות, על בוא הגאולה האמיתית והשלימה!

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של צער ומירות ("מרים על שם המירור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרב ולב עמוק "עד מתי, עד מתי, עד מתי"!!!... חדורות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי בהשירה, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"⁷, וכבר בא!

(משיחות ש"ש ב'א (ו' שבט) וש"פ בשלח (י"ג שבט) ה'תשנ"ב - מוגה)

1) ע"פ תענית ה, ב.
 2) ועד"ז בפטירת אשה מישראל, רח"ל, שכאשר "זרעה בחיים", שממשיכים בחיים אמיתיים דתומ"צ כפי שנתחנכו על ידה, כולל ובמיוחד ע"י הפעולות הנוספות בעניני צדקה וחסד שעושים לעילוי נשמתה, אזי "היא בחיים", ועוד ועיקר, שעיי"ז ממחרים ומזרזים ופועלים תיכף ש"היא בחיים" **כפשוטו ממש**, בתחיית המתים (כבפנים).
 3) ראה חז"א קמ, א.
 4) ראה חז"א קמ, א.
 5) בתכלית הצניעות, כמובן, כהלימוד מדבורה.
 6) שה"ש ב, ח ובשה"ש עה"פ.
 7) ע"פ תענית ה, ב.

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת **רבקה** בת הרה"ת ר' **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ר שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ת ר' **שמואל** שי' והרה"ת ר' **יעקב** שי' **שפריצער**

ניט געוואוסט אפי' פון אלף בית און זייענדיק דארטן האָט מען זיך אָפּגלייגט אָן אַ זייט⁴, און אל תקרא ויקרא אלא ויקריא, וידוע שבהלימוד במדת אל תקרא, שתי הקריאות קיימות. וגם בזה הרי מפורש בתושב"כ ויקרא. מ"מ צריך לידע אז אויב ער וויל אים זאָל אַיינגיין דער ויקרא, מוז זיין דער ויקריא. דאָרפסטו זעהן אז יענער זאָל ניט נאָר וויסן נאָר אויך אויסרופען. הגם אז ביז איצט האָט יענער ניט געוואוסט פון גאָרניט, אָבער איצט דאָרפסטו זעהן אז ער זאָל שרייען אל עולם, ניט⁵ אל העולם⁶, היינו שאלקות הוא ענין בפני עצמו ועולם ענין בפני עצמו אלא שאלקות מושל ושולט על העולם, כי אם שעולם ואלקות הוא כולא חד.

ט) ואף כי מי הוא זה ואיזהו אשר ערב לבו לאמר, אעבוד עבודת אברהם אבינו, מ"מ אפס קצוהו שיך לכאז"א ומחוייב בזה⁷ וניתנו לו הכחות על זה ע"י ההנהגה שהראנו הראשון וממנו ואילך עד, ועד בכלל, ההנהגה שהראנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהם סללו את הדרך ונתנו לנו כחות על זה. וזהו גופא החביבות דדור השביעי שכמה כחות ניתנו ונתגלו בשבילנו. ועיי העבודה באופן כזה יומשך עיקר שכינה למטה בעוה"ז הגשמי והחומרי, ויהי' עוד במדר' נעלית יותר גם מקודם החטא, וכמ"ש במשיח ונשא מאד יותר מאדם הראשון ואפילו כמו שהי' קודם החטא⁸. וכ"ק מו"ח אדמו"ר אשר את חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם, והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו, הרי כשם שראה בצרתנו, הנה במהרה בימינו ובעגלא דידן יגאל צאן מרעיתו מגלות הרוחני וגלות הגשמי גם יחדיו, ויעמידנו בקרן אורה. אבל כל זה הוא עדיין רק גילויים, ועוד יותר - שיקשר ויאחד אותנו במהות ועצמות א"ס ב"ה. וזהו פנימיות הכוונה של ירידת והשתלשלות העולמות וענין החטא ותיקונו וענין סילוקן של צדיקים שעיי"ז יהי' אסתלק יקרא דקב"ה, וכשיוציאנו מהגלות ביד רמה ולכל בני"י יהי' אור במושבותם יהי' אז ישיר משה ובני"י גו' הוי' ימלוך לעולם ועד, (וכמו שהוא בנוסח התפלה) וגם בלשון תרגום⁹ הוי' מלכותי קאים לעלם ולעלמי עלמיא. ומסיימים והי' הוי' למלך וגו' הוי' אחד ושמו אחד, שלא יהי' חילוק בין הוי' ושמו, שכ"ז נעשה ע"י סילוקן של צדיקים, שקשה יותר גם מחורבן בהמ"ק. וכיון אז מ'איז שוין די אלע ענינים דורכגעאָנגען, הנה עכשו אין הדבר תלוי אלא בנו - דור השביעי. וזוכה זעהי"ז זיך מיט'ן רבי'ן דאָ למטה אין אַ גוף⁷ ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו.

א) ראה לקו"ת ס"פ תבוא. סד"ה אנכי ה"א תערי"ג.
 ב) ראה תו"א ר"פ וראו וס"פ ויצא.
 ג) ראה לקו"ת תורה להאר"ל פ' תשא. ס' הלקוטים פ' שמות. ולכאורה צ"ע מס' הגלגולים פ"ט הובא בלקו"ת פ' צו ד"ה והניף. ואולי יש ליישב עפ"מ"ש בס'
 ד) ראה לקו"ת שה"ש ד"ה הנך יפה רפ"ב.
 ה) ראה סו"ס הסידים (הובא בגליון הש"ס לכתובות קג, א). במדב"ר פ"ט, יג.
 ו) ראה סו"ס הסידים (הובא בגליון הש"ס לכתובות קג, א). במדב"ר פ"ט, יג.

4) = שהוא הגיע לכאלו מקומות אשר בהם לא ידעו מרוחניות, לא ידעו מהדות ולא ידעו אפי' מאלף-בית, ובהיותו שם הניח את עצמו בצד ואל תקרא...
 5) = צריך לידע שאם הוא רוצה שיערב לו הייקריא, מוכרח להיות הייקריא. על"ך לראות שהשני לא רק ידע
 6) = כשיו על"ך לראות שהוא יצעק אל עולם, לא אל העולם.
 7) = וכיון שאת כל הענינים הללו כבר עברנו.
 8) = וזוכה להתראות עם הרבי כאן למטה בגוף.

”למטה מעשרה טפחים”

כאשר עומדים בתקופה בה מדובר אודות ענין הגאולה ורוצים לפעול (“אויסבעטן”) שתהי' הגאולה ובאופן ד"מיד הן נגאלין" – אזי באם לא מוסיפים את המילים שהגאולה תהי' "למטה מעשרה טפחים", אפשר הרי לענות על כך שישנו כבר ענין הגאולה, היות וכאמור "כלו כל הקיצין", שלכן צריכים להבהיר שמבקשים שהגאולה תהי' "למטה מעשרה טפחים".

(תרגום חפשי משיחת מוצש"ק פ' בא, יו"ד שבט ה'תשל"ז – בלתי מוגה)

כבר מרגישים ושומעים את פעמי עקבי המשיח!

התואר "עקבתא דמשיחא" מורה על ב' ענינים הפכיים (לכאורה): מצד אחד – הרי זה "עקב" בלבד, למטה מהראש ולמטה מהלב וכל שאר חלקי הגוף, עד לבחי' הכי תחתונה שברגל, ובלשון הידוע: "אכשור דרא" (בתמ"ז); ולאידך – בדור זה דוקא תבוא הגאולה, ועד שזמן זה עצמו נקרא כבר "עקבתא דמשיחא" – מפני שכבר מרגישים ושומעים את פעמי עקבי המשיח! ביאת משיח צדקנו היא קרובה כל כך, עד שכבר שומעים את צעדי עקביו של משיח!...

(משיחת ש"פ בא ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... – דבר מושלל לגמרי!

במשך הדורות היו כמה צדיקים, אשר, בידעם גודל צער הגלות ("שכינתא בגלותא", חב"דניק בגלותא, וסתם יהודי בגלותא), רצו לדחוק את הקץ. וגילו להם מלמעלה שאם ידחקו את הקץ ישארו ריבוי ניצוצות שלא נתבררו עדיין (מפני קוצר הזמן), ועי"ז פעלו לדחות את הקץ לזמן מאוחר יותר וכו'. אמנם, בימינו אלה, בודאי נשלם כבר הבירור דכל הניצוצות, שכן, לאחר אריכות הגלות יותר מ-1900 שנה, טוענים בני: כמה השיעור לחכות... ("וויפל איז אַ שיעור צו ווארטן") עד כמה השיעור לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... – דבר מושלל לגמרי! בודאי נתבררו כבר כל הניצוצות מבלי שיחסר ח"ו אפילו ניצוץ אחד ויחידי, וכיון שכן, לא שייך לדחות את הקץ, ותיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ליל יו"ד שבט ה'תש"ו – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ינון ע"ה בן – יבלחט"א – אברהם אלעל – נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעור "הקיצו ורגנו שובני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

הזמן הכי נעלה לגאולה האמיתית והשלימה!

עינינו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה ● כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה ● עיקר הגעגועים לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה, כי מצד רוחניות הענינים הנשמה בשלימות וכל הענינים בשלימות, משא"כ מצד גשמיות הענינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם והסתר, ובמילא – זה מעורר עוד יותר חזק את הגעגועים לגאולה ● החידוש דדורנו דור התשיעי לגבי כל הדורות

משיחות יום ד' פ' בא, ג' שבט, וש"פ בא, ו' שבט ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*

בגופים כאן למטה בדור התשיעי (תשיעי בתי"ו, ע"ד התי"ז ד"נתלו" לגבי הטי"ת ד"נטלו") – נפעל גם למטה השלימות ד"נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגלין מיני' כל נהורין" בנשמה בגוף למטה.

מזה מובן החידוש דדורנו – הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד לדור שלפנ"ז (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" למטה) לא היה בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בגלות" וכו'); משא"כ בדורנו זה – הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה – נעשה תומ"י "נתלו המאורות", שלא זו

א. ביום זה היתה הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר (נטלו המאורות). אבל לא באופן שנשאר "נטלו" ח"ו, אלא מה"נטלו" נעשה מיד נתלו "שני המאורות הגדולים" באופן נעלה יותר – כידוע שע"י הסתלקות נעשה עלי' וגילוי נעלה יותר (מבחי' "אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין"²), ואז הנשמה "אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיהי"³; וע"י חסידיו ותלמידיו המקושרים אליו כנשמות

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

- 1) בראשית א, טז.
- 2) ראה תניא פכ"ז ולקות ר"פ פקודי (מזח"ב קכח, ב. ועוד). תו"א ויקהל פט, ד. לקו"ת חוקת סה, ג. וראה ד"ה באתי לגני היש"ת פ"א.
- 3) "ח"ג עא, ב. הובא ונת' באגה"ק סכ"ז וביאורה (קמו, א ואילך).

מדוע צועקים "משיח עכשיו" בשירה אדירה?

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[.] זהו גם הטעם מדוע מרעישים ומעוררים שירעישו ("מ'קאכט זיך אַז מ'זאָל זיך קאָכן") בענין זה - שמשח יבוא עכשיו דוקא, ובלשון הרמב"ם¹ ש"מיד הן נגאלין" דוקא, ומרעישים - שיאמרו ויצעקו זאת, ודוקא באופן של שירה אדירה, ושזה יגיע גם לאלו ש"בשם ישראל יכונה"² שיאמרו זאת גם בלשונם, וההד ("דער אַפּלאַנג") יפעל גם עליהם שיקלטו זאת ("דערהערן"), עד שיפעל בהם התעוררות - שעוד קודם שלמדו לשון הקודש או אידיש - השפה שנתקדשה ע"י אמירת דברי תורה מרבותינו נשיאינו³, מתחיל מהבעש"ט - שגם הם יוכלו כבר להגיד בלשונם, בכל מקום ומקום, שרוצים משיח עכשיו!

ולא רק לרצות ולחשוב על-כך או לומר זאת בניחותא, אלא להגיד את זה בקול רעש גדול ובקול שירה וזמרה -

היות ועי"ז שעוסקים בזה בלהט ובאופן כזה שרוצים את משיח עכשיו - הרי זה כמו אבר שממשיך אור וחיות, ופועל שמשח אכן יבוא עכשיו.

ובלשון הרמב"ם "ומיד הן נגאלין".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בא ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

1) הל' תשובה פ"ז ה"ה. לקונטרס י"ב תמוז תיש"א (בסה"מ תיש"א ע' 287).
2) ראה סה"מ תש"ח ע' 263. וראה ההקדמה (3) ראה לקר"ש חכ"א ע' 446 ואילך.

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק

נלב"ע ביום ו', עש"ק פ' ויגש - אחר חצות היום - ו' טבת ה'תשס"ב

יה"ד שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שובני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

החל מש"פ יתרו כ"ב שבט, ניתן להקדיש מדור זה לזכות או לעילוי נשמת המעוניינים מתבקשים להתקשר לטל': 8715-770 (04) או 051-646-343

עד שרואים בפועל (כמדובר כמ"פ לאחרונה) שאומות העולם בכו"כ מדינות מסייעים לבני בעבודתם (ע"ד ויותר מאשר היה ביציאת מצרים), עד שגם מדינה ההיא שהיתה סגורה ומסוגרת ריבוי שנים, ולא נתנו ליהודים לצאת ממנה, ולא איפשרו להם לקיים תומ"צ בשלימות וכו' - הרי לאחרונה נשתנתה מן הקצה אל הקצה, וכעת לא זו בלבד שמאפשרים ליהודים להתנהג כפי רצונם, ומרשים להם לצאת משם, אלא יתירה מזו - מסייעים להם בכך.

עד שרואים כיום בפועל שנוסף לזה שבני עומדים "הכן כולכם" לגאולה, גם אוה"ע עומדים "הכן כולכם" שבני יצאו כבר מהגלות ללכת לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה,

ונשמות בגופים בלי שום הפסק כלל, באים מיד לתכלית השלימות ד"בא אל פרעה" בגאולה האמיתית והשלימה, שלימות הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין", "והי' לך הוי' לאור עולם"⁸.

ב. מזה מובן הלימוד עתה מ"בא אל פרעה":

דובר כמ"פ שכבר "כלו כל הקיצין"⁹ וכבר סיימו הכל, והגאולה היתה צריכה לבוא כבר מזמן, ומפני טעמים שאינם מובנים כלל וכלל עדיין לא באה.

מזה מובן, שעכ"פ כעת, צריכה הגאולה לבוא תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: זהו הזמן הכי נעלה ("די העכסטע צייט") לגאולה האמיתית והשלימה!

ולהעיר, שבלשון "הזמן הכי נעלה" ("העכסטע צייט") מרומז תוכן הגאולה -

8) ישע"י ס, יט.

9) סנהדרין צז, ב.

בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דיגלוי תושב"כ ותושבע"פ⁴, אלא אדרבה - מיתוספת שלימות נעלית יותר בזה לא באופן ד"כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", בהיותו למעלה מזה, באופן שכשמות בגופים מקבלים בפנימיות ("נעמט מען אויף") "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עי"ז שמשח צדקנו בא מיד, "שלח נא ביד תשלח" וילמד תורה את כל העם כולו⁵, עד "תורה חדשה מאתי תצא"⁶,

וזה פועל את השלימות והעלי' דכל הדורות שלפנ"ז, עי"ז ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו.

חידושו של דורנו לגבי הדורות שלפני זה - רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה ניתוסף, עד שלא בערך, לגבי הדורות שלפנ"ז בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, לכלי לקבלת ("צו אויפנעמען") האורות הגדולים, הן בנוגע לבני" - עי"ה תהי"ג מצוות, והן בנוגע לאוה"ע - עי"ה הפצת השבע מצוות בני נח⁷, כך שמאירים את כל העולם עם נר מצוה ותורה אור" באופן ד"אתפריעו כל נהורין", שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא,

4) ראה של"ה בהקדמתו טז, סע"א. במס' שבועות שלו קצא, א. וראה לקו"ת שה"ש יא, ד. אוה"ת בראשית יד, א. לו, סע"ב. במדבר ע' מו. מג"א ע' בשמא (בהוצאת תש"נ - ע' קמט). נ"ך ע' ריז. ועוד. וראה לקו"ש ח"ל ע' 10 ואילך.

5) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב. לקו"ת צו יז, א ואילך. ובכ"מ.

6) ישע"י נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.

7) ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י.

כאשר למדו שוב את סיפור מכירת יוסף בשנה הבאה, תמה הילד ואמר: היי! מה אתה הולך לשם שוב? הרי בשנה שעברה כבר היית שם ואתה יודע מה עשו לך, ומדוע הנך הולך לשם עוד פעם?! אם אתה הולך הרי שמגיע לך העונש!...

ועד? בנוגע לענינו: הקב"ה כבר נתן למצריים תשע מכות, ואעפ"כ הולך יהודי לביתו של המצרי!

זו אותה ההנהגה שהיתה במצרים

ד. כיצד הגיעו (כיום) למצב כזה – עי"ז שעוברים על "לא תוסיפו"²⁰ הרי זה גורם שיעברו אח"כ על "לא תגרעו"²⁰: אומרים שעכשיו זה הזמן ד"אתחלתא דגאולה", ואח"כ אומרים שכל שטח שמחזירים (לערבים) הוא 'הישג דתי' עד שאח"כ זה נהי' 'הישג צבאי'... מחזירים גבולות בטוחים, שדות נפט וכו', וכל זה נקרא בפייהם 'הישג דתי', ולבסוף אומרים שזוהי "אתחלתא דגאולה"!

יהודים נמצאים בגלות 19 מאות שנה – האם בשביל מעמד ומצב זה היו בני ישראל בגלות כל-כך הרבה זמן?!

מעולם לא היה מעמד ומצב גרוע כהיום, שתלויים כל-כך הרבה בגויים. ומצב זה אינו מצד הגויים, אלא מצד היהודים עצמם שהחליטו שצריך לרעוד מהגויים. מעולם לא ה' מצב כזה שפל שיהיו 'עבדים כנענים'!

אולם כיון שמתבייש לומר שהוא 'עבד כנעני' – לכן אומר שזה 'הישג דתי'!

החליטו למסור כל שטח שרק יבקשו, אלא שבתחילה יעמידו פנים כאילו עומדים חזק על דעתם, אך בפועל יתנו כל מה שיבקשו, רק שימשכו זאת זמן ארוך.

– מדוע צריכים סתם למשוך את הזמן? ככל שמושכים יותר את הזמן ישנו עוד פצוץ, ופעמים אף גרוע מזה, רחמנא-ליצלן!

ה. [.]. כאמור לעיל, זו אותה ההנהגה שהיתה במצרים כשיהודים הכניסו גויים לבתיהם אע"פ שמשמה רבינו אמר להם שתיכף באה הגאולה ("באלד קומט שוין די גאולה");

ועד"ז גם עכשיו: משה אומר שתיכף מגיע משיח, ואעפ"כ מתפעלים מגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו בין יהודים, רחמנא-ליצלן!

ויה"ר שיקויים "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"²¹, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

(משיחת ש"פ בא ה'תשל"ו – בלתי מוגה)

(21) מיכה ז, טו.

(20) ואתחנן ד, ב.

ש"זמן" הקשור עם מדידה והגבלה (עבר הוה ועתיד), נעשה ("הזמן) הכי נעלה", באופן שאין למעלה הימנו. כלומר, שהגבול (זמן) עצמו נעשה בלי גבול (הכי נעלה), עד לאופן שנעשים דבר אחד ממש, ע"ד המדובר לעיל בענין "אתפריעו כל נהורין".

ואדרבה: עיקר ההדגשה בזה היא על הגבול של "זמן" גשמי – כי ברוחניות הענינים (עד לדרגות "הכי נעלות") יש כבר שלימות הענינים עד גם השלימות דגאולה (רוחנית), עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה.

וכמוכן גם בפשוטות: עיקר הגעגועים לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה, כי מצד רוחניות הענינים הנשמה בשלימות וכל הענינים בשלימות (והגם שיהודי נמצא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, הרי מצד הנשמה והרוחניות לא מורגש ("הערט זיך ניט אָן") חושך העולם), משא"כ מצד גשמיות הענינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם והסתר, ובמילא – זה מעורר עוד יותר חזק את הגעגועים לגאולה.

והחידוש של הגאולה הוא בכך, שהגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" יהיה גם בגשמיות העולם הנראה לעיני בשר, במקום זמן גשמי,

שייעשה דירה לו ית' בתחונתו. ואדרבה: בזה מתבטאת ("באשטייט") השלימות גם של הרוחניות (שלכן לע"ל הנשמה ניוזנית מן הגוף), משום כך הגאולה בגשמיות תביא גאולה בכל העולמות והדרגות למעלה.

ג. [.]. ויהי רצון, שע"י עצם קבלת ההחלטות בקשר עם יו"ד שבט – כולל, שכל אחד משותף בכל הפעולות והמנהגים הקשורים עם יו"ד שבט, החל מהתוועדות שעורכים בכל מקום ביום זה, ובשבתות שלפניו ושלאחריו –

שעוד לפני זה יהיה "הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו, ותיכף ומיד ממש, בפירוש הממשי של "ממש" – כידוע¹⁰ שצדיקים קמים בתח"מ מיד, וחוגגים יחד איתו את יום ההילולא,

ותיכף ומיד ממש נעשה "בשלח פרעה את העם"¹¹, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹² – שיוצאים מהגלות והולכים לארץ הקודש, וירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי, ולקדש הקדשים, ה' ימלוך לעולם ועד¹³.

(10) זח"א קמ, א.

(11) ר"פ בשלח.

(12) שם יז, ח.

(13) שם טו, יח.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף אורי לב בן משה באר ע"ה

ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחת זיסק שיהיו – לברכות עד בלי די

משה אומר "אֵט אֵט קומט משיח" ואעפ"כ ישנם הרודפים אחר הגוי!

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בפרשתנו על הפסוק¹ "ולא יהי' בכס נגף", מפרש רש"י: "אבל הווה הוא במצרים. הרי שהי' מצרי בביתו של ישראל – יכול ימלט, תלמוד-לומר ולא יהיה בכס נגף אבל הווה במצרי שבביתכם. הרי שהיה ישראל בביתו של מצרי – שומע אני ילקה כמותו, תלמוד-לומר ולא יהיה בכס נגף".

מזה מובן, שבשעת מכת בכורות היו יהודים שהשאירו מצריים בבתיהם, והיו יהודים שאף הלכו לבתי המצריים!

זאת למרות שהכירו את רשעותם של המצרים עוד מהזמן ד'ויקם מלך חדש"² [.] ובנ"י ראו כבר שהקב"ה נתן למצרים תשע מכות, ושרי פרעה טענו בפניו "עד מתי יהי' זה לנו למוקש"³ – שזאת טענו לא פראי-אדם, אלא חכמי פרעה – אעפ"כ, הולך יהודי ומזמין מצרי לביתו כי הוא רוצה למצוא חן בעיניו, בגלל שמרגיש נחות כלפי הגוי!

ובפרט שלא מדובר על סתם גוי אלא גוי בכור, ולכן – כיון שברצונו למצוא חן בעיני הגוי – מזמינו לביתו, מושיבו בראש השולחן, נותן לו נייר שהוא "יהודי"⁴ ואומר לו 'אחינו אתה!' וכיון שאותו יהודי מתבייש ביהדותו, לכן אינו אומר לגוי שישנה דרך להתגייר ולהיות מ"ערב רב עלה אתם"⁵, אלא מכניסו אליו הביתה!...

ב. ולכאורה, הרי מדובר על בית יהודי ("א אידישע הויז") שבו ישנו "הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות"⁶, והיהודי אוכל קרבן פסח "צלי אש ומצות על מרורים"⁷, זאת אומרת, שבחיינו הפרטיים הוא יהודי דתי; אך כשמביטים אל תוך הבית לראות מי יושב על-יד השולחן, רואים... אהה – יושב שם מצרי!

ומכיון שמלאך הרואה את "הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות" אינו יכול לבחון ולהבדיל (בין היהודי למצרי)⁸, במילא מטריחים את הקב"ה בכבודו ובעצמו שיבוא ויראה מה קורה בבית, וכאשר הקב"ה בא – הוא רואה שיושב מצרי בראש השולחן והיהודי מביא לו לאכול מקרבן פסח!

(1) יב, יג. (2) שמות א, ח. (3) פרשתנו י, ז. (4) הכוונה לחוק האומלל "מיהו יהודי". (5) שם יב, לח. ועד"ז שם, לו. (6) שם, כג. (7) שם, ח. (8) ראה פרש"י שם, כב – ד"ה ואתם.

ממה-נפשך: אם הנך יהודי דתי, שלכן אתה אוכל קרבן פסח – הרי משה צוה "כל בן נכר לא יאכל בו"⁹? ואם אינך שומע בקול משה – מדוע אתה מקריב קרבן פסח!?

ועד"ז לאיך גיסא (בנוגע ליהודים שהלכו לבתי המצרים): בני ישראל הרי זוכרים ש"ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך"¹⁰, ועד עתה הקב"ה כבר נתן למצריים תשע מכות ומשה אומר שעוד מעט תבוא המכה העשירית – מכת בכורות, ואלו הם הרגעים האחרונים של הגלות שמיד אחריהם "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם"¹¹ – ואף-על-פי-כן ישנו יהודי שאינו רוצה להיות בין יהודים, הולך לבית מצרי ומעמיד את עצמו בסכנה!

והרי אותו יהודי לא למד את פירוש רש"י הנ"ל¹² שאפי' יהודי שהי' בבית מצרי ניצל ממכת בכורות, ולמרות זאת מעמיד את עצמו בסכנה והולך לבית של מצרי, אף שידוע שזה עלול לפגוע בו!

אך אעפ"כ כיון ש"ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא"¹³, הלך הקב"ה לבית המצרי והציל את היהודי ממכת בכורות.

וכפי שהמדרש מספר¹⁴ שהיו יהודים שלא רצו למול עצמם עד שהגיע הזמן דקרבן פסח, ורק כאשר ריח הקרבן התפשט בכל מצרים והם חפצו לאכול מהקרבן פסח, אך לא יכלו מאחר שמשה צוה "כל ערל לא יאכל בו"¹⁵, אזי באו למשה ואמרו לו שמסכימים למול עצמם כדי שיוכלו לאכול מקרבן פסח... ונמצא שגם כשכבר הסכימו למול עצמם – עדיין ישבו בבית המצרי!

ג. עד"ז רואים עכשיו:

אע"פ שמשה אומר "הנה הנה משיח בא" ("אֵט אֵט קומט משיח") והגאולה תבוא, באים יהודים שיש להם 'רגש-נחיתות' ("אַראַפגעפאַלן ביי זיך") בפני הגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו לבית יהודי בין יהודים, ונותנים לו נייר שהוא "יהודי"¹⁴!

ע"ד הצחות – נהגו פעם לספר על מלמד שלמד עם ילד את הסיפור דמכירת יוסף. ובהקדים – המלמדים בעבר לא היו כמו המלמדים היום שמפרשים את הפסוק ואח"כ נפטרים לשלום ("מ'טייטשט אַפּ דעם פסוק און דערנאָך זאָגט מען אַ גוטן טאָג")... אלא היו מסבירים היטב ומציינים לילד כיצד זה אירע וכו' – וכאשר המלמד למד עם הילד את הסיפור דמכירת יוסף¹⁶, זה נגע מאוד לילד – היתכן! יוסף הי' בן זקונים ויעקב "עשה לו כתנת פסים"¹⁷, ואח"כ כאשר יעקב שלחו לראות את שלום אחיו¹⁸ הם זרקוהו לבור ש"נחשים ועקרבים יש בו"¹⁹ – עד שהתחיל לבכות!

(9) שם, מג. (10) שמות א, יג. (11) נוסח ההגדה פיסקא מצה זו ושם לפנ"ז פיסקא ויוציאנו. (12) הובא בתחלת סעיף א'. (13) סנהדרין מד, א. (14) שמו"ר פ"ט, ה. (15) פרשתנו יב, מח. (16) וישב לו, כו-כז. (17) שם, ג. (18) שם, יג-יד. (19) שם, כד ופרש"י.